

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 45

Parkland, Washington, 25de November 1900.

10de Aarg.

20. Paktens Bekræftelse.

1 Moj. 17.

Efter at der atter var gaaet en lang Tid hen og endnu ingen Forandring var foregaaet, da Abraham var 99 og Sara 90 Aar gammel, viste Herren sig paany for Abraham og sagde til ham: „Jeg er Gud, den almægtige, vandt for mit Ansigt, og vær ustraffet. Den, der ligesom Abraham, er blevet retfærdiggjort ved Troen, skal nu ogsaa vandre for Gud i Retfærdighed og Fromhed og, om end Gud hier med sin Hjælp, holde ved i Troen, Bonnen og gode Gjerninger. Ja, den almægtige opfylder i sin Tid, hvad han har lovet sine. Saaledes fortræde nu Gud sin Pakt med Abraham og sin Forjættelse Alle med Ismael, men med Isak, der skal fødes af Sara, vil Gud oprette sin Pakt. Forjættelsen led ogsaa nu den vedsigelige paa, at Abraham skulde blive mange Folks Fader. Fra de hjerne bliver der atter vist Abraham det store Folk, der ved den ene Sæd, Hvide Sæd, Kristus, skal blive samlet af alle Folk, alle troendes Kirke. Rom. 4, 17. Det er en evig Pakt. Guds Folk, kristi Kirke, bliver i Evighed. Dett Løfte skred Gud dermed, at han ændrede Abrahams og hans Hustru's Navne. Abraham skal fra nu af ikke længere hedde Abram, „hvide Fader,“ men Abraham, „manges Fader.“ Ogsaa hans Hustru skal fra nu af ikke længere kaldes Sarai, min Forstinde, men Sara, Hustru, det er, Moder til Konger og Folk Israels. Abraham kaldt paa sin Ansigt og lo af Glæde og Forandring. Ja, det var Tilbedelse af Guds store Magt og Godhed. Det var Tro. Abraham saa ikke hen til sit eget Legeme, som allerede var udleveret, heller til sin Sars hvide Moder, men gav Gud Alre og var iudommet sig paa, at i d Gud lovet, det kan han ogsaa gjøre. Rom. 4, 19—21. Den rette Tro ser bort fra det, som ligger for Øinene og holder sig ene og alene til Guds Ord og Forjættelse.

Gud gav Abraham til Bekræftelse af sin Forjættelse en ny Paktens Tegne, Omstjærelsen. Alt Kædetjen i hans Hæls og blandt hans Efterkommere skulde omstjæres. Omstjærelsen af Skjoldets Forhud tydede paa, at Abrahams Sæd skulde omstjære sin Hjerter, være et heiligt Folk. 5 Moj. 10, 16.

Men fremfor alt var Omstjærelsen en Befælgning paa Troens Retfærdighed. Rom. 4, 11. Omstjærelsen er et Forskillede paa den heilige Daab, den nye Pakts Sakramente. Ved Daabdoaben, velle ydre Tegn, gives der os Sikkerhed for den Retfærdighed, som gjælder for Gud, Synderens Fortabelse. Og til lige formaner Daaben os til at brukt den gamle Aam ved doelig Anger og Gød og at vandre for Gud i Retfærdighed og Renhed. —

Stormfloffe og Gniertog.

„Lugdommens Ven“ meddeleer noget som Bestyreren af en stor svensk luthersk Skole i Lindsborg Kansas har skrevet og som „Herold“ tillader sig at henstille til Læserne at gjennelese og overveje vel.

Dr. C. A. Swenson skriver blandt andet følgende:

„Vi Lutheranere er nogle mageløse Folk. Vi er rædde for Væbær og Lidelse og ønsker ofte at fare til Himlen paa „Gniertoget.“ Denne Paastand er ikke pessimistisk; det er den rene Sandhed. Hvor hører man om Lutheranernes store Gaver til Skoler eller Hospitaler? De største lærstille Sammen, som vor Synode har faaet, er kommet fra udenomsstaaende.

Jeg hører snart Indvendingen: „Bort Folk er fattigt.“ Ja, det var fattigt engang, men paa Hundreder af Stæder er dette et forbigaaende Standpunkt. Bort Folk er velstaaende, men Differensligheden har ikke holdt Strid med den tilloegende Formue. Vi har hundredvis af rige Augustana-Lutheranere, hvis særlige Indtægter beleber sig til mere end en Kongerømands Løn. Vi har mange, som er værd \$25,000, \$50,000, og \$100,000 hver, og tusenvis som eier \$10,000 hver, men hvorved det end er, saa vil Sjælslykkelighedsgaverne til vore Skoler og Børnehjælpeselskaber gjerne holde sig om „Log house“ og „Log out“ Standpunkt.

Hvad er Karsagen?

Der er mere end et Svar. Det hovedsagelige er dog dette: Der tales for meget fra Brodskisten, der skrives for meget i vore Blade om, at de kristnes Fiendom skal anvendes i Gudsrigets Tjeneste. Vi er for magelige og foreværlige tilbage for en aarlig Udgift paa 50 Cents pr. Kommunikant til vore Stoler og lige meget for Bedemissionsen. Hvem kan forklare dette? Hvorfor denne Gjerrighed?

Mange velstaaende Menigheder er laesna antagelige mod sine Præster. Selv sidder de paa rigtige Derræaarde, men Præsten faar sine forordede \$400, \$500, eller \$600 i Karsalon. Er det saadant rent ud skammeligt? Der lar ikke blive mere end et Svar paa det Spørgsmaal.

Den salige hængsone Dr. Olsfor tog Hovedet paa Svigeren, da han stred; „For Synodes næste store Fore er Gjerrighed.“

En Del af de gamle, rige Gubber i vor Synode sidder den lange Dag og klager over, hvor daarligt det staar til blandt os, og i Særdeleshed blandt de unge. Ja, de unge! De gaar hjemmefra og arbejder hos disse Klageprofeter, men de gamle har Pengene og de holder dem ogsaa. Guds Riges Antallet holder paa at gaa under paa Grund af Gjæld, medens Gudsrigets officielle Medlemmer tilfammen eie Hjem, som er værd flere Millioner Dollars, og forresten Millioner uden paa Nerte. Men at „laane Herren,“ det er de fleste rædde for.

Mange af vore Storgubber nyder ved Glæde Gudsrigets Goder med den for til Menighed, Stoler og andet, men de passer sig godt for at give en eneste Dollar for en god Sag, om de paa noget Sæt kan hængle sig ifra det. Paa ti Aar er deres Bidrag til Stoler, Hospitaler og Børnehjem alle saa for en Sum, som de forbruger ved et eneste Selskab og endda vil de kaldes kristne.

Dr. Swenson fortæller, at han hører mange, som er saa heilige og saa gjerrige, at de i Regelen giver intet til

velgjørende Tjeneste. „De vil ikke, lauste, at Guds Rige skal behøve saa lumpe Ting som Pengene. . . . men at tage den heilige Mente og det i Forskab og siden undbrage sig fra at gjøre godt og endda vilde falde sig en kristen, det er i Sandhed en forunderlig Ting. . . . Det er saadant de unge ser, de unge, som ofte formanes af just saadanne Personer, som vil være Bedere blandt de kristne, men selv lever i den mest uheldige og verdslige Gjerrighed.

Man anser ikke Gjerrighed for Synd, det er Jælle. Gjerrighed er de respektable Menneskers Del til Helvede.

Jeg tænkte i en ensom Stund i mit Kontor paa, hvilken storartet Birkommand Augustana-Synodens fem Stoler og de andre svenskamerikanske Stoler kunde udrette, om man ikke manglede Midler. Men nu skal man kaldes „Tigger,“ om man et lidet paaminder om, hvad Guds Ord siger om de kristnes Forhold til sine Pengene og til Gudsrigets Anstalter. Man skal være rodet for at sige Sandheden rent og uilskyldt, at for Gud findes der ikke den mindste Forskel paa den higgelige og rige, Gjerrigtstolen og Gnierten og den smudelige, fattige Drankeren, som ligger i Rendestenen. Tant naar Døgnene en Gang skal aabnes, hvorledes det da kommer til at se ud?

Man vil alle vaagne op mere end for fra vor Gjerrighedsfavn og vor Magelighedsjavn. Man vær Præster og Blade tilfælt, kraftigt og taalmodigt optære vor Folk til en større Opofrelsel. . . . Men vi lære med den sidste Regnskabsdag fra Die og vogte os for Gjerrighed, som er en Mod til alt godt!”

Herren har gjort alting for sin Skyld, ja ogsaa en Ugudelighed til den onde Dag.

Over, som er ful i Hjertet, er Herren en Bedersgjættelighed; om der end lægges Magtfuld Magt, skal han dog ikke helbes uskyldig.

Helena's Familie.

(En Fortælling om Rom i det første Aarhundrede.)

(Fortsættelse.)

XX

Den forlorne Søns Tilbagekomst.

"Hun er en Kristen. Han prædiker Kristnum. Han vandrer Verden igjennem for at søge efter dig. Kan du bære dette?"

"Nei, nei, jeg kan ikke bære det!" raabte Clymene, sank ned fra Stolen, begravede sit Ansigt i Hænderne og brast i en Strøm af Taarer. Og der stod Helena og saa paa den svage Stillelse og bebrejdede sig, at hun maatte ikke lempeligt nok havde bragt hende denne Gftreretning; og dog vidste hun ikke, hvorledes hun kunde have gjort det paa en anden Maade.

"C!" raabte hun, lbet hun slyngebe Armen om Clymene, "hvad kan jeg sige? Skal jeg fortælle dig mere? Vil ikke Glæden dræbe dig?"

"Mere Glæde?" sagde Dypasfersten og forsøgte halvt at rejse sig. "Hvad mere kan det være? Er det, at jeg skal se ham?"

"Det er det," sagde Helena. Du skal se ham og det snart."

"O, han er i Rom — han ved, at jeg er her, — han kommer for at se mig, — jeg skal gjenne mit Barn, min Dindling, min dyrebare Son! O, kjæreste Frue, bring ham snart! Jeg dor, hvis jeg skal vente."

Men hun behøvede ikke at vente. En dyb Gulden hories ved Doren, og en Mand styrte ind og greb hende i sine Arme. Og Moderen gientjendte oieblikkelig sin Son, trods den Forandring, hans Ansigt havde undergaaet, trods hans graa Haar, og med et Udraab, som Helena aldrig kunde glemme, stjalte hun sit Ansigt ved hans Bryst og græd og udbulskede at den Længsel og Smerte, som i disse mange Aar havde boet i hendes flutte's Hjerter. Helena forlod Bærelset; hun sølte, at ingen Trebiemand burde trænge sig ind her. Dog frygtede hun meg t for Følgerne af denne Scene, og hun udsøgte Clineas, fortalte ham det Hele og meddelte ham sin Frygt, og hans alvorlige Ansigt stadfæstede den. Tilmærkede gik, og Natten faldt paa, men ingen Lyd hortes fra det Bærelse, hvor Moder og Son havde fundet hinanden igjen. Clineas og Helena vare altsor arvelige til at kunne gaa til Hvile; de

ventede i Tanskeb og Belymring, og Helena især, der havde fattet en Kjærlighed til Clymene som til en Moder, sølte en pinlig Vugstelse. Til sidst begyndte det at gry ad Dag, og Helena, der ikke længere var istand til at udholde at vente, lft de sig sagte ind i Bærelset. Philo sad der med sin Moder halvt hvilende op til sig, holdende begge hans Hænder fast og sende op i hans Ansigt med et henrygt Udtryk. Men hendes Ansigt var forandret, siden Helena forlod den; det var bleven blegere og skarper; Læberne var blodløse, og mørke Ringe omgave Dinene, i hvilke der straalende en Mands, der synes overjordist.

Helena's Skikkelse, idet hun bode sig ned over hende, drog for et Dieblit hendes Opmærksomhed bort fra Sønnen.

"O, min elskede Frue," sagde hun med svag, hul Stemme, "han elsker mig, — min Gut, min Dindling; han siger, at han altid har elsket mig, at han har søgt efter mig i mange Aar."

Helena kyskede med Taarer i Dinene hendes Bænde; men hun gyste ved Berørelsen, thi denne Bænde var kold og snatig. Philo bemærkede Helena's Gysen, saa op og rystede bebrøvet paa Hovedet.

"Han siger, han elsker mig," sagde hun svagt, "og at han aldrig, aldrig vil forlade mig igjen, førend jeg dor."

"Førend du dor," sulkede Helena, halvt ubvidst gjentagende hendes Ord.

Philo bode sig ned over sin Moder og sagde smil: "Vil du ikke prøve at jove nu, kjæreste Moder? Du er saa svag. Jeg har forarsaget dig Lidelse hele Livet igjennem, og nu bringer jeg dig endnu mere ved min Tilbagekomst."

"Lidelse!" sagde Clymene. "Bæbreid dig ikke selv, mit Barn! Jeg har havt flere Venner, og her er en, som blandt dem alle har været mig den kjæreste."

Helena prøvede at overtale hende til at gaa til Hvile og forsøge at jove.

"Nei, nei," sagde hun, "lad mig være nu. Naar Sønnen kommer, skal den være kjær; men jeg kan ikke jove endnu. Lad mig være hos min Gut. Jeg har sørget over ham i mange Aar som over en Dod, og nu kommer han til mig som en, der er opreist fra de Døde, og han er min igjen, som da jeg holdt ham i mine Arme som et lidet Barn."

Taarerne strømmede fra Helena's Dine. Kunde hun ikke selv saa vel forstaa al denne en Moders Kjærlighed

og Længsel? Men hun græd, fordi hun frygtede for Følgerne af alt dette. Dagslyet blev stærkere, og Husets Golt begyndte at bevæge sig omkring. Clymene syntes at blive søgere, men holdt endnu sin Søns Hænder fast.

"Vilignet være han," sagde hun, "som har hørt alle mine Bønner og bønnet mig, som har lovet Himlen og holdt sit Løfte og lader Himlen begynde for mig allerede her paa Jorden. Jeg skal aldrig have Sorg mere, aldrig; jeg skal have en bestandig Glæde. Jeg skal gaa fra denne Lykke til en højere; jeg skal gaa fra min Son til min Frelser, fra Jorden til Himlen."

Philo tog hende med en lidenstabelig Gulden i sine Arme og trykkede hende ind til sig. Helena tog hendes udtærede Hænder i sine og gned dem, men deres isnende Kulde sendte en Gysen igjennem hendes hele Væsen. Hun saa, hvad Guden maatte blive nu.

"Vil du ikke prøve at jove nu, Moder?" sagde Philo med en fortovlet Stemme.

"Sønnen vil komme i sin Tid," sagde hun. "Prøv ikke at tvinge den paa mig. Forlad mig ikke! Bli hos mig og hold mig fast, og lad mig holde dine Hænder og se dit Ansigt. — O min Son! — min længe tabte, — min elskede Son!"

Hun lagde sit Hoved op til hans Bryst og laa der stille, fremmumlende halvt uforstaaelige Ord, indtil hun faldt i en let, urolig Søvn, af hvilk hun vaagnede igjen ved et Forsøg paa at lægge hende ned. Men den blev omsider dybere og fastere, og det lykkedes Philo at saa lagt hende i en behagelig Stillings. Derpaa knæede han ned ved hende. De og holdt hendes Hænder; det haade hun onsket, og hendes Dufte var ham helligt. Og medens han laa der, lagta, ende hv et Naubedraet, strømmende Taarer og Gindringer igjennem hans Sind, — saadanne Taarer, som laug: Hiertet, saadanne Gindringer, som kunne drive et Meanesle til Vandtd.

Helena kunde intet gjøre. Hun kunde ikke mere haabe, at denne stakkels, udbæredede Stakkelse nogensinde kunde rejse sig igjen, og den Frygt og Smerte hun sølte, viste hende først tilfulde, hvor kjær Clymene var ble en hende. Hun forlod Bærelset, men forblev i Nærheden, saa at hun kunde høre den ringende Lyd derfra, og ventede nu med en Følelse som G. S., der venter sin Døen. Timerne gik.

Endelig lod et Naub, gjennemtræ-

gende, forkerb. llygt. Det var en stærk Mands Fortvivlelsesstrig. Helena ilede ind og saa, at hendes Frygt var virkelig gjort.

Clymene laa der med et Ansigt, der var Udtrykket af en himmelsk Fred og Ro, og med et straalende Smil paa Læberne; men Smilet var forstenet, og det rolige Ansigt var ubevægelig. Philo laa over hende, jamrende og hulkende: "O Moder, — min Moder! du kan ikke, du vil ikke forlade mig! O, min Moder, jeg har dræbt dig!"

Alt var over. Den rene Aand havde forladt Legemet, og Hvilen var kommen til sidst. Alle de Sorger og Trængsler, som i saa rigt Maal vare bleve hende til Del i Livet, vare forbi for bestandig, og Smilet paa hendes Ansigt viste, at hun var gaaet bort til evig Fred hos den Frelser, som her havde været hendes Trost og Tilflugt.

Philo knæede ned, overvældet og tilintetgjort forglemmende sig selv, forglemmende sin kristne Tro, rugende blot over sin Sorg og sine fortovlede Tanker. Han havde lært Guds Naade at kjende, han havde fundet Tilgielse og Fred for sin besværede Samvittighed, men ikke desto mindre forblev Gindringen der om hans skrædelige Synd og stod altid rede til at ansalbe ham med Selvbekendelse og nagende Anger. Og nu, ved den saa høit fornuettede og dog saa elskede Moders affjælede Begjær, trængte blide Følelser sig ind paa ham med dobbelt Stykke og udelukkende al Trost fra hans Hjerter. Saaledes vil en stor Synd altid ligge som en sort Skygge over Gns Liv, selv om Hiertet har fundet Fred i Troen paa den Frelser, hvis Blod har udsløkket alle Synder, de store med de smaa; thi Gindringen kan aldri, do, og saa længe som dette Liv varer, vil Gindringen om en begaaet Misgjerning anfægte Sjælen.

Helena gik træt og bedøvet hen for at søge nogen Hvile; men Sønnen forblev knælende ved sin Moders Side. Ja, lad ham kule og græde der! Lad hans Sjæl kæmpe med Angeren og Sorgen! I sin dybeste Sorg vil han kun søle en Del af det, hun havde lidt i de lange Aars Slaveri, til hvilket han hadde dømt hende.

Forts.

Alle en Mands Veie er rene for hans Dine, men Herren er den, som veier Mander.

Vælt dine Gjerninger paa Herren, saa skulle dine A. slag stadfæstes.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Høstterminen ved Pacific Lutheran Academy begynde den anden Oktober. Skolen har følgende Lærere:

R. J. Song, Bestyrer,
Past. B. Garstad,
M. J. Olsen,
Adolph Song,
F. W. Holmes og
Emma Lee.

Skolen tilbyder 5 Kurser: Det saakaldte "Preparatory Course" svarer omtrent til 7de, 8de og 9de "Grade" i "Common" Skolen.

"Normal Course" indbefatter alle Fag, som hører til en "First Grade Teachers Certificate."

"College Preparatory Course" indbefatter alle Fag, som forbereder til Optagelse ved et amerikansk College.

"Academic Course" er særlig indrettet for saadanne, som ved Siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk. Det svarer i det væsentlige til den forberedende Afdeling ved Luther College.

"Commercial Course" er særlig afpasset for saadanne, som vil lære Bogholderi med mere.

Ved Siden af disse er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Sang og Musik.

I gennem Høstterminen vil der undervises i følgende Fag: Engelsk Literatur og Grammatik, Arithmetik, Algebra, Geometri, Fysik, Norsk, Læse-ning og Grammatik, Tykt, Latin, Beredshistorie, Psykologi, Bibelhistorie, Bogholderi, Gymnastik og Sang. Ved Siden af disse bliver der Ekstraklasser for Nylkommere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstraklasser i andre Fag, hvor det viser sig nødvendigt.

Discipline burde helst begynde ved Skoleaarets Begyndelse den 2den Oktober og holde paa til Skolens Slutning i Juni. Paa denne Maade vil de kunne faa det størst mulige Udbytte af sin Skolegang.

Da der er mange, som ikke er istand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og slutte sig til de Klasser som er i Gang.

Skoleaaret er inddeelt i tre Terminer, hver paa tre Maaned. I Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller \$5.00 per Maaned. For oplyst og

opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplene under Lærernes Tilsyn drevet en saakaldt "Boarding Club". Paa denne Maade har de skaffet sig god, sund Kost til dens virkelige Kostende. Saaledes var Gjenemsuitidsprisen ifjor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Logis for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Hertil kommer da Boger og Vast. De nødvendige Boger kan faas ved Skolen til meget billig Pris. I Nærheden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplene kan faa sin Vast udført paa meget rimelige Villkaar. Et Værelse i Skolens "Basement" er stillet til Pigerne's Maadighed, saa at de, som ønsker det, kan udføre sin egen Vast og saaledes komme ud af det saa billigt som muligt.

Det kan derfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter da baade Skole, Kost, Logis, Boger og Vast.

For Kataloger og nærmere Oplysninger henvende man sig til Skolens Bestyrer R. J. Song, Parland, Wn.

Vor Frelzers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags- skole.
" 11 A. M. Høimesse- gudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maaned, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eft. m i Maaned, Kvindeforening.

J. M. Arntson,
Notary Public,
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
oaaam Skjeder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - WASH

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Cash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. E. Knatvold, Treas.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

THE METROPOLITAN BANK

Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12.

P. J. Cassar.
C. W. Snow.
S. S. Selvig.
J. D. Vandervilt.

President
P. President.
Cashier
Asst Cashier.

4 per et Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Anvisninger paa alle Sted- r i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

MONTROSE BICYCLE SENT FREE

an approval to your address WITHOUT A CENT IN ADVANCE. SEND US YOUR ORDER, state whether you wish take your money which we will send you a bicycle of your choice and WE WILL SHIP IT FREE OF CHARGE. If you do not wish to pay for the bicycle, we will send you a bicycle of your choice and WE WILL SHIP IT FREE OF CHARGE. If you do not wish to pay for the bicycle, we will send you a bicycle of your choice and WE WILL SHIP IT FREE OF CHARGE.

FREE We will send you a bicycle of your choice and WE WILL SHIP IT FREE OF CHARGE. If you do not wish to pay for the bicycle, we will send you a bicycle of your choice and WE WILL SHIP IT FREE OF CHARGE.

CHEAP WHEELS. We do not manufacture the cheap, flimsy, unreliable wheels that are sold in every town. We make the best wheels in the world. They are made of the best material and are built to last. They are the only wheels that will give you the best riding.

UNABLE TO BUY If you are unable to buy a bicycle, we will send you a bicycle of your choice and WE WILL SHIP IT FREE OF CHARGE. If you do not wish to pay for the bicycle, we will send you a bicycle of your choice and WE WILL SHIP IT FREE OF CHARGE.

SEND YOUR ORDER to J. L. MEAD CYCLE COMPANY, Chicago, Ill.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør,
assisteret af

Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar 50 Cts
Seks Maanedes 25 Cts
Til Europa pr. Aar 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merke:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50 Cts. i Sælv i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Det aandelige Præstedømme.

(Ejningslag).

Forældre bør ikke glemme sin præstelige Værdsagtelse, saa de omtaler Undervisningen i Ufoarsigtighed, saa Barnet faar et udehøjet og ringe Indtryk af disse Ting. — Heller ikke tale nedsettende om Børnets Gæver, som du underliden kan høre: „Han der nykker det ikke at faa nogen Ting!“ Det er heller ikke bra at opdrage Børn under idellig Ræd. De blir bare hommodige af det. Heller ikke man idellig gaa og Ræde; thi dermed nedbrydes bare Børnets Selvsættelse og Selvtillid.

Nu med Hensyn til den mundtlige Undervisning, da staar det faldt: Hjertelig Høstelse for Børns Klage og forbeholdende megen. Der findes nogen Tid til at undervise Børn i Hjemmet — tank paa de lange Vinteraftener, som bruges til at læse alle Slags Bøger! Man kan tage sig Tid til, hvad man vilkelig vil. Hvad er det vigtigste end at elske og tillaa sine Børns Høstelse?

Husfaderen burde huse, at hans Børn og Høst læser Guds Ord, og ja

til, at der er Testamenter og Bibler paa deres Børnsel. Foruden dette bør alle samles til Husandagt, alle maa saa være med. Men lad man ikke tænke, at Læsningen er nok. Hvor vigtigt er det ikke at fordybe sig i at ransage Guds Ord!

Kirkelæser Lindahl: Jeg kom til at tænke paa et Ord af Caspari: „Morgenselvsignelse varer hele Dagen.“ Mange Nykker kunde undgaaes, hvis Husandagten var en fast Orden i Familien. Det er ikke sagt, at vi samles igjen efter Dagens Ende. Og heller ikke er det vist, at vi alle daagner efter den mørke Nat. Andagten har en uhyre Magt paa voksne og Børn. Mangen Modgang og Sorg lettes ved Andagten, ved Sang og Bøn om Aftenen. Og det onde faar ikke Overmagt. Der er saa mange Ting, som opvækker os til at holde Husandagt. Det er ogsaa Guds Befaling, at vi skal læse Guds Ord og rigelig iblandt os. Mange Steder holdes Guds tjeneste kun en Gang om Maanednen, og det stude ogsaa drive os til at søge Næring af Guds Ord hjemme.

Pastor Blithe: Vi tager med dette, fordi jeg er bange for, at den Likh ved Husandagt og Søndagsandagt hjemme er gaart af Ving hos mange i vor Tid. Der stude rare Gudstjeneste i Kirken hver Søndag. Det er Rædselstunde, at der er saa sjelden Gudstjeneste i Kirken. Derfor maa Husfaderen faa sine Familie til Husguds tjeneste i Hjemmet. Vi trænger dette; thi vi skal jo daglig fornyes; vi trænger daglig Syndernes Forladelse, vi trænger daglig at paaminde os om vore daglige Synder; men ogsaa om daglig Syndernes Forladelse. — Ikke umiddelbart gjer Gud dette, men evig og alene gennem Guds Ord. Brug en af Guds Ord skal hjælpe til dette. Vi trænger ogsaa en daglig Dandenbelse: Synderne skal da og det nye Menneske daglig fornyes i det gode. Salverne skal ogsaa hjælpe til dette og Husandagtsbøger og Bøcker, som alle er Hjælpenidier til at adlægge og anvende Guds Ord paa os ad forskjellige Tider.

Det er ikke vanskeligt for Her og Hæd at faa sine Børn om Søndagen. Børnene skulle aldrig haa gaa paa Engden Søndag Formiddag. De burde Familien samles til Husandagt. En man ikke forsømt, saa faar man ave og høre sig til at læse, saa man blir forskæmet baade af sig selv og af andre. Man bør ogsaa have Verdbøger og alle lade Børnene læse fra Bøder.

— Men dette skal ikke træde isteden for den daglige, private Andagt, som man trænger til at have med Gud for sig selv i Coram, i Hjerter, den daglige Hensyn, Hengivelse til Gud. Husandagten skal være en Hjælp til dette. Det er en af de Kristnes Forrettigheder doglig at faa gaa til Gud i Bøn, daglig høre og bruge hans Ord. — Vent ikke for længe med Aftenandagten, til Børnene blir trætte. Den stille hellige Stund til Aftenandagt er, naar alt er udført, og man er færdig for den Dag.

De Kristne fra gammel Tid havde Aftenbøcker til Andagtsbog. Dette er fortælligt værd, at det giver Anledning til en sammenhængende Læsning af Guds Ord og giver den gammelbøckerne Udbyggelse. Man kan bytte, saa man stundom læser ud af dette og til andre Tider læser en Husandagtsbog med Betragtninger over disse udvalgte Stukker af Guds Ord.

Pastor Maneslad: Det tan hende, at Husandagten minder os om, at vi ikke har været gode Kristne den Dag. Da gjælder det at bøde og bræde den gamle Adam. — Husandagten stude ogsaa fremme Mandens Samfund blandt de Kristne indbyrdes.

P. S. Somtalen fortsattes en halv Times Tid, citerat disse Ord var talt; men jeg maatte reise for at naa Toget til Sioux Falls, saa Mitutningen mangler. P. L.

Hvorfor skal vi betale Gjælden?

Først for Herrens Skyld. Derfor vi tror, at Gud har skædet os saa høit, at han har skænket os sin Son og dermed skænket os Syndsforladelse Liv og evig Salighed, da maa vi ønske at udbræde denne saliggjørende Kundskab. Dette er netop ogsaa Stolens Formaal. Enhver tænksom Mand og Kvinde maa forstaa, at man i vore Dage behøver mange Slags Kundskaber for at fylde sin Plads som Kristne og Borgere. Man maa ogsaa forstaa at haade Stater og andre, som vilde kun eller vil gjer Disciplene behandle med Guds Ræde, opreiter og driver Støker. Derfor vil den Kristne byde de unge Udenvidsag i de samme nyttige jordiske Kundskaber, men lade kristeliglyndede Lærere, som bekjender sig til Guds Ord, saa som Ungdommens Lærere. En Kristen vil ikke tvinge Troens Artikler ind paa nogen, men han vil i sin Undervisning og Behandling af baade Disciplene og Undervisningsfagene vise, hvorledes Kristendommen er nyttig til alle Ting.

Dette kan og vil en Lær., der bekjender sig til Kristendommen, gjøre i alt sit Arbejde, selv om han ikke har nogen særskilte Religionstimer eller Fag i Religion. Han vil ne'op bruge Guds Ord og Kristendommens Sandheder som Middelet til at opdrage Hjerterne og belyse de verdslige Undervisningsfag. En Kristen forstaa, at der ikke er nogen fornuftig Mening i at lade de unge undervises og opvokse uden Guds Ord og først senere sende Missionærer iblandt dem.

Han vil udsionere blandt Børnene ved at undervise dem direkte i Guds Ord, og de voksne og myndige Personer, som vil tilegne sig en Del verdslige Kundskaber skal faa disse i en kristelig Skole, d. e. af kristelige Lærere, som ved sit hele Arbejde og Eksempel driver Mission for deres aandelige Bæst.

En saadan Skole maa en Kristen støtte og opbølge. En saadan Skole er vor heroverende Skole. Det tar vi trygt sig. Og vi tar ikke lade os stramme til at give tabt, fordi man maaske kan pøge paa, at der mangler meget paa Fuldkommenhed baade hos Lærere og andre Ting ved vor Skole. Den os skal dog ikke betages den, at den bestræber sig for, at Guds Ord kan blive ophøiet, som eneste sikre Autoritet i aandelige Sager, og som alene kan gjer Sjælene salige baade her og hijsket. Der findes ingen anden Høstole paa Vestkysten, der gjer dette, jaaledes som denne Skole har søgt at gjer og fremdeles gjer.

Vi bør og maa betale denne Skoles Gjæld denaast ogsaa for Kirkens Skyld.

Guds Kirke vil lide Skade paa mange Maader, om vi blot giver os Stin af, at vi ikke byder os om eller ikke vil eller kan betale en ærlig Gjæld.

Uvundenhed for en god Sag er i sig selv en færlig Ting. Uvundenhed er et Bevis paa Tilbagegang eller Stillestaen, og naar den viser sig hos den ene, foraarager den ofte samme Uvundenhed hos en anden, og jaaledes vil denne aandelige Bæst let udbrede sig som dødt Rjod. Derfor Kirkens Kammer mister sin Virkekræft og sit Salt, hvormed skal der da saltet? Lad os derfor nu tage os sammen, betale denne Gjæld og berise os som levende og virksomme Arbejdere. Naar vi gjer det af de rette Grunde, da vil der nok findes Midler og Udkomme.

Et Julefestprogram.

Man indeholde omtrent følgende, der kan forkortes eller forandres efter Omstændighederne.

- 1) Sang af alle. „De unges Sangbog“ No. 87, 90, 91, 106, 108 — en eller flere.
- 2) Juleevangeliet, Lut. 2, 1—20, Svang. No. 37, 88, 89.

- 3) Matthæus 2, 1-12. Sang No. 99, 101, 111.
- 4) Læsning af Bøderne eller Børnene af Spaadomme, saasom 1 Mos. 3, 15; 22, 18; 26, 4; 49, 10. 4 Mos. 24, 17. 2 Sam. 7, 12. Efters 11, 1-2; 7, 14; 9, 6. Mika 5, 1. (Sammenhæng Joh. 1, 1 og 14., og Hebræer 1, 1)
- 5) Sange No. 98, 109, 92.
- 6) Kort Katekisation eller Tale f. Eft. over det vigtigste af Juleevangeliet i Forbindelse med Spaadomme.
- 7) Sange No. 96, 93, 110.
- 8) Delamation og Læsning af Bibelen og Sange osv., afviklet med Sang. (Se især Bibelsprog under Sentenser i Katalismen og Sange under Jul, Nytaar, anden Aft. i, Daaben, Hjernet, Morgen, Aften, Indgang osv., i „De unges Sangbog.“)
- 9) Tale. Al Lykke og Glæde og Kjærlighed, som vi nyder, har vi Jesus at takke for — hvor god han dog er! — tak ham, glæd ham! — Eller med Hverblif paa Juletræet: eviggrønt, kjænt, lyfende, blomstrende, frugtbringende, — saadan er Jesus, saadanne vil han ogsaa have os, ja har gjort os saadanne i Daaben og hjælper os fremdeles dertil ved sin Naade og Kjærlighed — tak ham — elsk ham — glæd ham! — eller lignende.
- 10) Sange No. 94, 95, 97, 100, 102, 104, 112.
- 11) Slutningsord — Tak — Betsignelse.
- 12) Sang af alle. No. 60 eller 148 eller 50. Num. Træet kan tænkes mellem No. 8 og 9 og holdes mellem No. 11 og 12 eller helt til Slutning.

Jeg meddelte hermed disse Fingerspeg for at være for en hel Del privat Spørgning, og fordi det for flere tar være hjertkomment. En godt udført Juletræsfest kan bringe saare megen Betsignelse baade for unge og gamle, mere end nogen anden Fests. Derfor burde alle vedkommende itide følge og varme Hjertet af Guds Ord og Julefangene om dette glædelige Budskab og anvende „al sin Kunst og Flid“ for at Tilhørerne kan få en klar og levende Forståelse af, hvad vi i Juletræet glæder os over, og at Festen kan bli en stor Glædesfest.

Lad Juletræets glade Budskab få være Hjernen og Stjernen i Besten, lad det bli barnligt, friskt og frit, og lad det bli smukt omkranset af Sange og andet saadant, som paa bedste og behageligste Maade fæstner det baade i unges og gaales Hjerte. Lad Børnene og de unge få være aktive, læse, svare, deklamere, synge, dels enkeltvis, dels klassesvis, dels alle. Lad hver en af os få læse saa meget som muligt til den Vel-

sihed af Bibelsproget, Bibelsproget og Sange. En god Dvælselse er blandt andet, at Børnene fremfører hver sine Vers af en Sang, og at de derpaa synge den. Lad intet ske mekanisk eller uforstaaeligt for Tilhørerne. Men lad der være No. staalle i alt. Indsættelse i Regelen enstemmig, og lad Harmonien bli udført af Orget. Enkeltsvis kan Børnene synge Duetter. Se i „De unges Sangbog“ efter Musikregistret Side 164. For øvede Ungdomskor, som vil hjælpe til med flerstemmig Sang, kan især følgende af „De unges Sangbog“ anbefales: Stille Nat, hellige Nat. — I Stjernerum min Reins laa, — O Stjerne, hav Tak, — Du grønne, glitrende Træ, goddag — Velkommen, hellige Julefest. — Dellig er Jorden, — Fryd dig og syng, o frelske Jord, — Du er Juletræet. Som Duetter for voksne anbefales Musik No. 43 og 123 i nævnte Bog der ellers har 28 Julefange. — Af Julefange i „Klokketoner“ for Gudstjenester o. Fester kan ovenfor nævnte få især No. 20, 30, 35, 42, 127, 162, 178, 192, 201, 246 (denne for Mandskor). Glædelig Jul! G. Jenien.

Den store Pave Gregor VII.

Stres i Maret 1080, at det havde behøvet Gud at lade sit Ord være udført paa samme Steder for at bevare Følt fra Vildfarelse. Konciliet i Toulouse i 1229 forbød Lægfolk at have de to Testamenter og endog at læse Salteret i Morsmaalet. Ten samme Fremgangsmaade brugte Konciliet i Larracona i 1234. I 1564 sadstede Pave Pius IV. følgende Beslutninger af Tridentinkonciliet: „Gudsord som vi har lært af Erfaring, at Læsning af Bibelen i Morsmaalet har gjort mere godt end godt derfor være det besluttet, at en Prest maa indbente Tilladelse hos Biskopen eller Biskopdomstolen for en Person, der ønsker at læse Bibelen i Morsmaalet, og om hvem man ved, at han er sund i Troen. Denne Tilladelse skal være skriftlig. Men hvis nogen drister sig til at læse Bibelen uden nogen saadan Tilladelse, saa skal han ikke få Syneslosheds, med mindre han os til berer Bibelen til den Mand, som Biskop'en sender til ham. Sixtus V. (1585-1590) ændrede denne Regel og bestemte, at alle engang en Biskop skulde læse Bibelen i Morsmaalet uden Paven's Tilladelse.

I Begyndelsen af det niende Aarhundrede overlatte en romersk Prestesætter i Marburg Bibelen; den blev i Fortsætningen modtaget med Bifald af de romerske Mandigheder; men da den behøvede at blive almindelig udbredt blandt Folket, bl. a. den sat paa Listen af de forbudne Bøger, som de trofaste Pavebener maa læse sig i Ugt for.

I 1886 overfattede Laferri en tro Katolik. Evangelierne paa Fransk. For den Tid havde han skrevet en Bog om Lourdes og de Underer som der var gjort, og hvorefter han selv kunde give Vidnesbyrd. Denne Bog sit rivende Nærning. Han begyndte at ransage Skrifterne, og han havde saa godt af at læse dem, at han besluttede at gøre sine Medmennesker delagtige i det som me gode, af hvem hundreder efter hans Udflugt aldrig havde hørt en Bibel, uagtet de modtog Sakramenterne. Hans Overfættelse, der var ganske god, blev modtaget med det største Bifald af de højere Myndigheder i Bavelirken da der paa selve den 19de Decembr 1887 udkom en Forordning, hvori Paven blev forordnet og dens Udgivelse forbydt, og de, som havde den, sit Paalæg om at læse den til de kirkelige Myndigheder. Nu hører Pogen til Sje de hermed. — J. L.

Martin Luther.

Luther kom, da Livet blev saa som et Vigtigt over Middeltiderens Tid. Da gr. v. Overtro havde det vildeste Sværmeri og fremkaldte den i ufuldstændige Stai, da Livets Forberedelse havde gjort Jorden til et sandeligt Sygehus, da Biskopperne var uvidende og Paverne Undertrykkere. Da Luther steg op paa den mørke Himmel, ivredte han en tusendaa. lig Marskalk, og med Høgen som han saa i et Svan paa Vatnæs, aabnede han Følt Hægenes aandelige Svælg. Med en sand Reformators Sikkerhed og Heltmod. Lærdom og Fremfærdighed blev Guds glade Budskab. Hans brændende Tale lod i det forbrændte Europa's Dren som Draa af tusind Kammer. I o. X. stjal paa sin Trone, og i reformationen gik uimodstaaende fremad ligesom en Ordr. Løind. Derfor Luther ikke havde været, kunde jeg ikke have udalt disse Tanker saa frit her; for Luther maa anses som Religionsfrihedens store Apostol. Biskop Newman, Præsident Grant-Prest

De Tanker, som Luther udtalte, førte til den kristelige Reformations i Religion, som løste den ene Del af Europa fra Paven's Nag og lindrede dens Stregthed i den anden og fremkaldte en Revolution i Menneskeens Tænkemåde, der er den største og mest heldbringende, der har fundet St. Høst. Kristendommens første Bevægelse.

Uimærkede en r. ligesom Lærebog, der hviler paa gammel, rodfæstet Overtro og er statet ved Magt og forbrer i midlige saa meget som alle som flokkede; at opføre en Lærebog, der gaar i en al. les modat Himmels; og at udføre alt dette uden andre Bølg eller Værdnægt er en Gjerning, som Historikerne, der er mindst tilbøjelige til Læstrenhed og Overtro, tilskrives det

guddommelige Forsyn, der med ubegrænset Veltid kan fremkalde Begivenheder, som for menneske sig Visdom synes umulige. Guds Indvirkning til Gavn for den kristelige Religion ved dens første Udbredelse gav sig tilkende ved Underer og Spaadomme, der blev gjort og udalt til den kristelige. Omvendt som ingen af Beskrivelserne havde eller foretog at have disse overnaturlige Gøder, saa kan dog den udsædte Forberedelse af de Omstændigheder, der gjorde Menneske's Sind modtagelige for deres Spaadomme, den nye kristelige Forening af Karfager, der fik de deres Fremgang og jøtte Mænd, der manglede Magt og Statskøgt, til at seite over dem, som med overordentlig Anstrengele benede bygge Dete imod dem, betragtes som et ganske stærkt Bevis for, at den samme Guds, som planede den kristelige Religion, bestyredte den kristelige Dren og lod den fra en meget lang Bevægelse opnaa en forbausende Hægt og Modenhed.

Reberie's Bog om Karl V. J. L.

Hvad en Pietist og en Dr. Luthers er.

I sit Brev til den Tante og Grindbringer, som har den høje laste Kantstater Bismarck var en Saakale, som han 1853 havde i Omtale med den daværende preussiske Vilts, den senere Kaiser Wilhelm I.

Prinsen var misforstodt med General von Gerlach, som modløs var stilt fra sin Stilling som Adjutant.

Da Prinsen betegnede ham som en Pietist, spurgte Bismarck: „Hvad fortaar hans langvinkle Hægt med en Pietist?“

Prinsen: „Et Menneske, som anskiller sig frem for at blide som Stillingen.“

Bismarck: „Det ligner langt fra Gerlach. Hvad mere kan han blide?“

Nu fortiden fortaar man med en Pietist et Menneske, som tror orthodox paa den kristelige Kæmping uden at blide sin Tro hemmelig; og der gives man e saadanne som intet have med Sættelse at gøre og ikke taale paa høje Embeder.

Prinsen: „Og fortaar De med o. thoder?“

Bismarck: „En, som alvorlig tror, at Jesus er Guds Son og er død for os til vore Synderes Forladelse.“

Nu spurgte Prinsen rodmende: „Hvem er da saa i Gud forladt, at han ikke tror det?“

Bismarck svarede: „Om denne Hring blev offentlig bekendt, saa vilde Deres langvinkle Hægt ogsaa blide regnet blandt Pietistens.“

Opbygger du din Næste.

En kald Hostaften kom en Kone med 5 Børn ind til en Bourde og bad om at maatte være Nat en over i hans Lade. Hun fik straks Tilladelse dertil, og Tjenestefarlen skulde vise hende til Nætte og lave et varmt Værelse for hende og Børnene. For at vise sin Taknemmelighed herfor, spurte hun Karlen, om han havde Lust til at høre en Sang. Han tænkte rimelvis at saa høre en lystig Vise, og svarede Ja. Men Konen sang med sine Børn en isjen Salme, og han hørte opmærksomt derpaa.

Naar jeg om Morgenens opstaar,
Om Aftenen til Hvile gaar,
Mit Die, Herre, løfter sig
Med Hjertens Tal og Bøn til dig.

O Jesu, du bevare skal
Min Sjæl fra Graad, min Fod
fra Fald,
Og ved din Magt, o Frelsermand,
Jeg trygges og hvile kan.

Dit Blod, som rant fra Korset ned,
Det er mit Hjeltes Døds og Fred;
I Mattens Blud, i Dagens Strid
Du er mit Skjold, min faste Væd.

Din Engel holder om mig Vagt,
Lig frygter jeg ei Dødens Magt,
I Fjend og Sorg du skjærmer mig,
Lig Hæls og Modgang er fra dig.

Om jeg da lever eller dør,
Lig Bitt og Tal og Værelse hør.
Min arme Sjæl betror jeg dig:
Annam den, Herre, mildelig!

Da Sungen var tilende, spurgte Konen ham, om han plejede at bede og talte Gud for hans Bølgjæringer. Hun vilde nu holde Aftenbøn med sine Børn, og ifald han havde Lust dertil, kunde han blive og bide med. Karlen blev. Hun talte da Gud for alle modtagne Bølgjæringer og bad om hans Bølgjæringer i Fremtiden for sig, for sine Børn og tilslige for dette Medmenneske. Derpaa gik hun tilbage og lagde sig tilslings. Men, hun kunde ikke sove; hvad hun nyigen havde hørt gjorde et saa stærkt Indtryk paa hans Sind, at han tænkte derpaa næsten hele Natten. Han foresatte sig tidligt om Morgen at opsoge Konen igjen, for at tale med hende; men da han stod op, var hun allerede gaaet bort med sine Børn. Send s opbyggelige Aftendag havde imidlertid givet ham et andet Menneske.

Ny Bog.

Døden og Livet.

Vil du Fremfisking af det kaldte Menneskes sindige Tilstand og Opvækkelse i Kristus.

At Vernt Allevold.

At Side 212 hidseettes følgende: At der mellem Opvækkelsen fra den legemlige Død og Opvækkelsen fra den aandelige Død dog er den Forskjel, at, mens hin sker uden vort Vidende og Samtykke, er vistnok i. a. Men i begge Tilfælde tiltrænges alsvægtig, gæddommeligt Kraft til at frembringe Liv. Og da Mennesket i sin Tilstand af aandelig Død er fuldstændig livløs til det gode og dertil fejler sine egne Kræfter mod Guds omvendende Virken, saa skulde det være rimeligt, at Gud saa at sige maa bringe en større Kraft, naar det gjælder aande ig Levedagjærelse (Opvækkelse fra den aandelige Død). Det er ialfald værd at mærke sig, at vi i Bibelen intet Steds finder nogen Slags Klage eller Beivring af Gud over Bemødelse med Legemlig Opvækkelse — det koster ham jo bare et Ord —, hvorimod han med Hensyn til Menneskets Synder, der jo hindrer ham i hans Virken til vor aandelige Opvækkelse, udbryder klagede: „Du har kun trættet mig med dine Synder, voldt mig Væde med dine Misgjæringer.“

Bogen er fuldt ud, hvad den paa Titelsejdet siger sig at være. Maatte den finde en Mængde Kjøbere.

J. L.

Lovsang.

Stor Herren er; og Himle uden Tal
Er Sale i hans Værelse;
Og Tordenlyden, Stormen er hans
Bølg,
Og Lyn hans Forspænd er.

Og Morgen-, Aftenrøden er
Aun Gjenstien af hans Rjorteis Som;
Imod hans Glems er alle Solens Lys
En Dæmring kun, saa svag.

Er han med naadigt Blid fra Him-
len ned,
Da spiser Glæder frem;
Men vredes han, da smuldre Bjerger
han
Og smelte for hans Blid.

I Stjernehære, I, hans Bølgis Lys,
Lovsinger Herrens Magt!
I Sol, stammer til hans Lov o.
Pris!

I Ferdner, priser ham!

I Hæder, bruser til den Herrens Lov!
I Hæder, stammer til!
Og Gæddes stolte hoveb hode sig,
Og hver en Stov med den!

I Dufrens Løver, braker ud hans
Pris!

I Fugle, lover ham!
Overt Bjerg et Alter væde! Blom-
sters Luft

Som Værelse hige opl!

Før Jul halv Pris.

De unges Sangbog (ny), for Søndagskolen, Hjemmet, Ungdommen, osv. 400 Sange, for Katekismen 160, Reformationen 6, Korent 14, og 28 Julesange osv., osv. Lektiebogen 25 Cts. for 1 og \$5.00 for 25. Dobbelte bog (Lektie og Musik) 50 Cts., med Posten 60 Cts. Anbefalet af Professorene, Prestene og Lærere, som Beckman, Frich, Eifelund, Ostensgaard, Bjørn, Prens, Thorsboen, Haugland osv. Past. Rasmussen bringer 100, Prens 200 osv. For Nordbøgen Kloufetonen 75 Cts., og Porto 10 Cts for Partier indtil videre. Ny Katalog rit. Send mig Adresse! Bestil Bøgerne hos Udgiveren,

Rev. G. Jensen,

2101—26de Ave. S., Minneapolis, Minn.

Lindahl Photo-
grapher

1112 Pacific Ave.

California Building,

TACOMA - - - WASH

The Iowa Cutlery Grinding Co.

Saks, Forskjær, Slagter, Komme-
og Barbertaine, Kirurgiske Instrumen-
ter og Gravørverktøi osv.

Alt udføres ved Hjælp af elektrisk
Drivkraft.

Alt Arbejde garanteres
22 Pacific Ave., Tacoma, Wash.

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Stu-
dents supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

Central Drug Store.

Anderson Bros. Eier.

Nye Mediciner

ny Bestyrelse

Cor. 11 & Tacoma Av Tacoma Wa.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko-
handler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden
Handlende.

ELLIS & SON S. S. LINE.

STR. "SEHOME"

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 3 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8,
Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes
Kl. 10 Eftm., hver Søndag, Ons-
dag og Fredag.

Fare, til Seattle, 0.50,

Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE,

W. J. ELLIS, TRAF. MGR.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerar-
beide.

H. V. ROBERTS,

Landlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer

and

Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Parkland-Nyheder.

En liden enkelt og ubekymret
pasagerer forløb lige Oxfords
af en liden Rist i Parkland.

+++

Forleden Søndag blev holdt Stolen
Lands Ungdoms og ungdomsforening.
Indtægt var halvt hundrede til
et Laboratorium.

+++

En af Gæstene i den her forleden
Dag var ubekymret at bryde sig
Vægen i Gummistallet. Den
Rydding blev frede tilfaldt.

+++

Forleden Søndag og Mandag var
et Par Tommer Ege. Siden har de
været saa fulde, at Stærkedelen af den
endnu ligger paa Marken.

+++

En ung Mand over 30-år, som
lange har opholdt sig her for sin
bedre Skole, viste forleden Tirsdag
tilbage til sit hjem i North den af
Græde, Minn. Om han blev bedt af
sin Retorik er vanskeligt at sige.

Tak for Bistand.

Paa Revideringskomiteens Bænk
for Julefestens Venlighed, Tacoma
frembragt hermed vor inderlige Tak til
Miss Loe og Miss Christensen for
Parkland samt til alle andre, som og
saa stod os bi under vor Tilfælsning i
Parkers Hall den 2de November.

Venligt,

Mrs. Claus Helmer.

Bekjendtgjørelse.

Pacific Lutheran Unions Association
holder sit Aarsmøde den 2de
Oktobers i Tacoma, 10-11 Nov.

Verdens Fællesskaber, at de
begynder Omsider den 9de og
12de December i Skolebygningen.

Flere blattige Sager her behandlet,
desfor betes vi om, at mange vil møde
frem.

Siden denne Tilfælsning er ud til
et maatte der have sig og alle hjer-
bare som viderbringe Tilfælsning for
Samlingsdet, som har de 3 Korporation
indretninger og Tilfælsning for
betudelt. Ved Siden af at være
Tilfælsning her indretninger
Korporationens navn og Siden i
den Aarsmøde af, som har.

H. G. G. G. G.

Ch. G. G. G.

De Unges Sangbog

af Pastor G. Jensen er hans 11te og
12de Sangbog. Der er en
Landskab, at saameget af hans ufor-
trøede Arbejde for Vennerne og Ud-
vekslen af sund luthersk Sang og
Musik er blevet saa vel modtaget og
bragt, som vel være Verdens og For-
syn for, at disse hans sidste Arbejds-
sager er godt og vel værd at forsøge
sig og bruge flittigt.

Vi tillader os at sige paa Pastor
Jensens Anbefaling og Julefestpro-
gram i dette Nummer.

Den bedste Anbefaling af Bogen her
i Pacific Distrikt er givet af Forman-
en, Past. E. G. Foss, idet han skriver
„Jeg liker „De unges Sangbog“ for-
træffeligt.“

Til Sjømændmissionens Venner!

Som beklædt her „Den Korte Er-
tættelse“ af den Sjømændmissionen
San Francisco, Cal. Vi har lei i lo-
ale paa et lille liggende, nemlig
„Sailors Union Building.“ No
Mission St. For her vi indrettede liggende
verste, og gudsdyrkerne vil blive af-
holdt her Søndag og Onsdag.

Men nu nærmer det sig jul, og vi
er glade at holde fest for vore hjerter.
„For Julefestens Venlighed.“ Past.
Kronbergs Ord, vedtog paa sine
venlighedsmøde ogsaa for at indbringe
„udbragte hjerter til julefest, for-
at vi arbejder i vor lille Fredag aften
8 December.

Til julefesten bærer Julgaver, og
Sjømændmissionens venner omkommer
hermed uallige om at komme og hjer-
ned vedfærdige gaver. De, der ligger
over her at liggende, men gerne vil
vi hjerter, kan sende penge, for hvilke vi
vi vil hjerter gaver.

A forbiholdt med dette kan ogsaa
blive, at vi gerne vil for et godt bi-
lignende oprettet i vort lokale, og de, der
er gode og hjerter bøger at alle, vil vi
omkommer om at liggende og indbringe.

Alle gaver og pengeliggende bærer
indtil Mr. O. Gundersen, 1001
Gambel Str., San Francisco, Cal.
De „Money Orders“ bærer alle
betalt paa Station N., San Fran-
cisco, da dette er det nærmeste P. O.

Der er velkomne da du gjerder
blant de hjerter og alle i San
Francisco, at der mange af dem mon
vil bære til Siden, Jesus Kristus.

O. Gundersen, past. ved „Den Jule-
festens Venlighed.“

H. G. G. G. G.

San Francisco, Cal., Nov. 1900

Seelig Anmodning.

Medlemmerne af Stolen's Trul-
sord anser at være venligt om, at der
mange Kirkemedlemmer haade Prester og
andre gudbedstilt vil møde frem paa
Aarsmødet for Stolen's Korporation
den 12 December for at drøfte Stolen's
Anliggender. Man bedes da at ind-
rette sig saaledes, at man kan anvende
mindst 8 Dage derpaa. For Forman-
en er det jo ikke nogen travelt Tid af Aaret,
og Presterne vil erindre, at denne Sag
netop hører til deres Embede og Stal-
som hører for Faarene og Lammene
i Kirken.

Opholdet her i Parkland vil ikke
være noget, bare man vil anmelde sig
til undertegnede.

Det kan ogsaa være, at man paa
Mødet bliver enig om at disse Reide-
udgifterne ligelig, saaledes at de lang-
værende ikke behøver at frugte for større
Udgifter end de, som her nærmest.
Venligt, B. Forskab.

Seder du i Tro?

Det havde ikke regnet i lang Tid, da
for en Dag gik i sin Gave og saa,
som det alting var. Det var den 9de
Juni 1882. Da stod han og sagde:
„Hjerte Herre Gud! du har ved din
Tjenest David lovet at være nær hos
alle dem, som raade til dig med alvor-
lig Bængsel og oprigtigt Sind; hvor-
for kommer det da, at du ikke vil give
og Regn, naaget vi allerede i lang Tid
have bedet dig derom? Nu vel, giver
du os irgen Regn, saa vil du give os
noget Færd i Vandet og smalt
køst er dog bedre end et frugtbart Mark,
om Alanden fortæller. Men hjerter
indrettede hjerter, lad dig dog hjerter
til Færd for din hjerter Søndag Je-
sus Kristus Kristus, som har sagt: „Søn-
delig, sandelig siger jeg eder, hvadsom-
værlig I bede Aander om i mit Navn,
skal han give eder. Seder, og I skal
se saa. Vi maatte jo komme os for
vare Aander ved hjerter at prædike
dette i Kirkerne, naar du ikke vilde hjerter
og. Jeg ved, at vi raade af Hjerter
et og gudsdyrkerne fulde. Al, hjerter
os!“ Gudaa komme Nat regnede det.

Betalt til Parkland lutherske Barnehjem.

Edna Judson, Tacoma \$5.00
B. G. Roberts " 5.00
Total, \$10.00

Til trængende Børn.

E. O. Gridson, Parkland \$2.00
C. I. Knobel, " 1.00
Total, \$3.00

C. I. Knobel,
Ansætter.

Betalt for Herold.

Kone Sigdem & Grand Forks.. \$1.00
Mrs. L. West St. Peter50
G. O. Gauer Gary50
Rev. W. E. Lien Gary50
Rev. W. J. Anderson Marshallfield. 1.00
M. M. Christensen Bruneau50
Paul Olson Clayton60
Ole Kunde Waterville 1.00
Mrs. N. Johnson French Ridge. 1.50
Ole Romstad Bucoba 1.00
Mrs. A. Weisum Brandt 1.00
G. Sjolsten Hovedahl50
Mrs. J. Kildahl Strandall50
Mrs. E. Gridson Parkland50
Anne Anderson West Duluth50
Mrs. Ingeberg Seberson Strum 1.00
Miss Serene Seberson Astoria... .50
Miss Malene Anderson "50
Mrs. Oluf Pederson "50
Mrs. N. A. Svenson "50

Som Gave til Herold.

Kone Anderson West Duluth... \$.50
Kone Knudsen,
Ansætter.

Til Alaskamissionen.

Mrs. D. Waldrem, Fairhaven. \$.50
Wella Bjørndal "50
Nettie Waldrem "25
Kona Waldrem "50
Jostie Waldrem "50
Mrs. G. D. Lane "50
Indsamlet ved Mrs. McGarthy.
Tacoma, Past. Sperath's kald. 1.25
Jes en undervejs50

Til Indremissionen.

Offer i den Julefestens Venlighed,
Fairhaven, Past. Jones' kald... \$6.66
Offer i den Julefestens Venlighed,
Tacoma, Past. Gundersen's kald. 9.00
Fra Mrs. Ole Grelbrot, Park-
land Venlighed, Past. Forskabs
kald 3.55
R. J. Gung,
Ansætter.

Bekjendtgjørelse.

Alle pengeliggende til Pacific Di-
strikt sendes hjerter til distrik-
tets kasserer, N. J. Hoi g, Park-
land Wa.

Carlo A. Sperati.

Abonner paa „Pacific Herald“
kun 50c om Aaret.